

MRF 2024.147

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 15. maj 2024, j.nr. 24/03621

Ophævet og hjemvist screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at et projekt, der forudsatte sænkning af grundvandsstanden til 1 m under bundkoten for ledningsgrav i nærheden af § 3-beskyttet sø, ikke var VVM-pligtigt, da screeningen forudsatte vilkår om overvågning af søens vandspejl og krav om afhjælpende foranstaltninger med tilledning af vand ved konstateret sænkning, og en screeningsafgørelse ikke kan indeholde vilkår.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede i **MRF 2023.155 Mfk** Halsnæs Kommunes indirekte afgørelse om, at et projekt, der forudsatte lokal sænkning af det sekundære grundvandsmagasin i forbindelse med omlægning af to forsyningsledninger, ikke var omfattet af miljøvurderingsloven, da der var tale om indvinding af grundvand omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10.m, og der derfor skulle være foretaget en screening efter § 21. I november 2023 traf kommunen derfor screeningsafgørelse om, at projektet kunne gennemføres uden krav om miljøvurdering. Projektet krævede en grundvandssænkning til 1 m under bundkoten for ledningsgraven, hvor en del af projektet ville få et forløb i nærheden af en sø omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Som begrundelse for, at projektet ikke ville have væsentlig miljøvirkning, anførte kommunen, at vandstanden i søen løbende skulle overvåges, og at hvis grundvandssænkningen medførte sænkning af vandspejlet for søen, skulle der fra sugespidsanlægget via slanger ledes vand til søen med henblik på at retablere vandspejlet. Afgørelsen blev påklaget af en lokal forening. Miljø- og Fødevarerklage-

nævnet (formanden) bemærkede, at en screeningsafgørelse ikke har karakter af en tilladelse eller godkendelse, men udgør en forudsætning for, at et anmeldt projekt lovligt kan påbegyndes, og at den ikke erstatter en byggetilladelse eller andre tilladelser. Der kan derfor ikke stilles vilkår for projektets gennemførelse i en screeningsafgørelse. Nævnet bemærkede, at såfremt det viser sig nødvendigt at fastsætte vilkår for at sikre, at et projekt ligger under grænsen for en væsentlig indvirkning på miljøet, vil vilkårene derfor alene kunne fastsættes på baggrund af en miljøkonsekvensrapport efter miljøvurderingslovens § 20. Nævnet konstaterede, at screeningsafgørelsen indeholdt krav om at monitorere vandstanden i søen og krav om at retablere vandspejlet ved at ændre afledningen fra sugespidsanlægget i tilfælde af sænkning. På den baggrund lagde nævnet til grund, at der med afgørelsen var fastsat krav om en overvågningsforanstaltning. Da overvågningsforanstaltningen forudsatte krav om miljøvurdering og VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, ophævede nævnet screeningsafgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen er endnu et eksempel på, at en VVM-screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 ikke kan indeholde vilkår, da den alene tager stilling til, om det er nødvendigt at undersøge projektets mulige miljøvirkninger yderligere. Se tilsvarende **MRF 2022.287 Mfk**, **MRF 2023.203 Mfk**, **MRF 2024.41 Mfk**, **MRF 2024.140 Mfk** og **MRF 2024.177 Mfk**. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ved afgørelse af 21. oktober 2024 (j.nr. 24/06023) afslået en anmodning fra Halsnæs Kommune om genoptagelse af sagen. Klagenævnet fastholdt i den forbindelse, at det anførte i screeningsskemaet om bygherrens overvågning af vandstanden i søen og regulering af sugespidsanlægget ”ikke er en justering i selve projektet, som er forudsat i udformningen af projektet, som anført i miljøvurderingslovens § 19, stk. 3”, men derimod er ”en overvågningsforanstaltning til efterfølgende at kontrollere, at der ikke sker en påvirkning på søen som følge af projektet”.



Ophævelse og hjemvisning i sag om ikke miljøvurderingspligt for omlægning af regn- og spildevandsledninger i Halsnæs Kommune

Sag: 24/03621

Dato: 15. maj 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Halsnæs Kommunes afgørelse af 15. november 2023 om, at midlertidig grundvandssænkning samt flytning af to forsyningsledninger på matr. nr. [Matrikelnummer 1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 13. december 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af lokal forening, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har navnlig anført, at

- projektet vil beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder for bilag IV-arterne i projektområdet,
- kommunen har inddraget afværgeforanstaltninger i vurderingen af bilag IV-arter,
- vurderingen af det nærliggende Natura 2000-område er utilstrækkelig,
- det ikke fremgår, på hvilket grundlag kommunen har vurderet, at § 3-søen ikke bliver påvirket,
- vurderingen af projektets karakteristika og placering er utilstrækkelig, og
- screeningsafgørelsen ikke omfatter byggeprojektet i området.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

I forbindelse med klagen har klager anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har besluttet at realitetsbehandle sagen i stedet for at træffe delafgørelse om opsættende virkning.

Klager har desuden den 13. november 2023 klaget over Halsnæs Kommunes afgørelse af 13. oktober 2023 om ikke miljøvurderingspligt for en rækkehusbebyggelse i Halsnæs Kommune.[4]

2. Sagens oplysninger

2.1 Sagens forhistorie

Miljø- og Fødevarerklagenævnet traf den 10. maj 2023 afgørelse om at ophæve Halsnæs Kommunes indirekte afgørelse om, at omlægning af regn- og spildevandsledninger på [Adresse 1], 3390 Hundested, matr. nr. [Matrikelnummer 1], ikke er omfattet af reglerne i miljøvurderingsloven.[5]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet fandt, at projektet er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 10, litra m, og at projektet derfor skulle have været screenet i henhold til kriterierne i bekendtgørelsens bilag 6, jf. § 21.

2.2 Området

I nærheden af projektområdet, på det nærmeste sted ca. 10 m fra placeringen af ledninger, er der en sø, der er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3.[6]

Derudover er der tre § 3-beskyttede søer henholdsvis ca. 140 m, ca. 340 m og ca. 460 m nordøst for projektområdet.

2.3 Den påklagede afgørelse

Halsnæs Kommune har den 15. november 2023 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at midlertidig grundvandssænkning samt flytning af to forsyningsledninger på matr. nr. [Matrikelnummer 1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af screeningsafgørelsen, at det ansøgte projekt bl.a. omfatter etablering af en regnvandsledning og en spildevandsledning. For at kunne arbejde i udgravningerne til ledningerne, skal grundvandet sænkes ca. 1 m under bundkoten for udgravningen. Vandet fra grundvandssænkningen ledes til en brønd samt via åbne regnvandsgrøfter til et regnvandsbassin.

Det fremgår desuden af screeningsafgørelsen, at ledningsarbejdet forløber tæt på en mindre sø på ca. 900 m², der er beskyttet i henhold til naturbeskyttelseslovens § 3. Videre fremgår det, at projektet ikke medfører permanente tilstandsændringer af søen, og at projektet dermed ikke forudsætter en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3.

Endvidere fremgår det, at vandstanden i søen skal overvåges løbende, og såfremt grundvandssænkningen medfører sænkning af vandspejlet, skal slanger fra sugespidserne ledes til søen, så vandspejlet retableres. Herefter skal sugespidsanlægget reguleres, så vandspejlet i søen ikke påvirkes yderligere. Derudover fremgår det, at det er kommunens vurdering, at en utilsigtet vandstandsændring af kort varighed (maksimalt 5-10 dage) ikke vil medføre permanente tilstandsændringer af søen.

Halsnæs Kommune har i afgørelsen lagt til grund, at midlertidig grundvandssænkning samt flytning af to forsyningsledninger på matr. nr. [Matrikelnummer 1] er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 10, litra m, om arbejder i forbindelse med indvinding af grundvand og kunstig tilførsel af grundvand, som ikke er omfattet af bilag 1. Halsnæs Kommune har herefter på baggrund af screeningen vurderet, at det ansøgte projekt ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, og at det derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

2.4 Klagens indhold

Klager har anført, at screeningsafgørelsen er behæftet med væsentlige retlige mangler, da afgørelsen bl.a. ikke tager udgangspunkt i de faktuelle forhold før etableringen.

Klager har videre anført, at projektet er miljøvurderingspligtigt, da det kan beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder for bilag IV-arterne stor vandsalamander, markfirben, flagermus og spidssnudet frø. Klager har desuden anført, at vurderingerne i screeningsafgørelsen er uden tilstrækkeligt fagligt belæg, idet der mangler en vurdering af potentielle levesteder, populationernes størrelse, biologiske behov samt yngle- og rasteområder.

I forhold til stor vandsalamander har klager anført, at Halsnæs Kommune ikke har vurderet påvirkningen af artens potentielle rasteområder, selvom det fremgår af bygherres oplysninger, at der er fundet potentielle rastesteder i nærheden af projektet. Hertil kommer, at arten er registreret i fire omkringliggende søer, hvilket tyder på, at arterne findes i hele området. Der mangler derfor en vurdering af lokalitetens økologiske funktion som yngle- og rasteområde for stor vandsalamander. Endvidere har klager anført, at projektområdet har stor værdi for stor vandsalamander som yngleområde, og at byggeriet dermed medfører, at dele af artens yngle- og rasteområde ødelægges. Desuden har klager anført, at projektet efter en umiddelbar vurdering kan beskadige eller ødelægge yngle- og rasteområder for stor vandsalamander, da disse direkte berøres af omlægningen af forsyningsledningerne. Klager har desuden anført, at Miljøstyrelsen skal meddele dispensation efter artsfredningsbekendtgørelsen til fjernelse af de bunker i projektområdet, der fungerer som potentielle rastesteder for arten. I forlængelse heraf har klager anført, at der har været en brand i området, hvor et af de potentielle rastesteder er brændt. Efter klagers opfattelse er der dermed brandfare i området i forbindelse med omlægningen af forsyningsledningerne.

Klager har yderligere anført, at der kan være markfirben i projektområdet hele året, og at området er et blandet landskab med bakker, der er til gavn for markfirben. Derudover har klager anført, at projektet i anlægsfasen vil medføre opsplitning af den samlede bestand, hvilket er uomtalt i screeningsafgørelsen.

Klager har endvidere anført, at Halsnæs Kommune ved vurderingen af påvirkningen af bilag IV-arter, herunder stor vandsalamander, markfirben og

spidssnudet frø, har inddraget afværgeforanstaltninger, hvilket er i strid med habitatbekendtgørelsen. Klager har i den forbindelse henvist til EU-Domstolens sag C-323/17.[7] Derudover har klager anført, at der mangler en vurdering af, om lokalitetens økologiske funktionalitet kan opretholdes ved hjælp af afværgeforanstaltningerne, herunder om de er tilstrækkeligt egnede.

Derudover har klager anført, at Halsnæs Kommunes begrundelse vedrørende Natura 2000-områder ikke iagttager habitatbekendtgørelsens krav om videnskabelig vished eller det EU-retlige forsigtighedsprincip. Klager har henvist til EU-domstolens sag C-721/21.[8] I forlængelse heraf har klager anført, at det ikke fremgår, hvilke arter der er på udpegningsgrundlaget eller disses bevaringsmæssige status. Hertil har klager anført, at søen i området er forbundet via cementrør til en menneskeskabt mose samt grøfter til Ullerup Å og ud i Isefjord. Søen indgår som en del af et større vandløbssystem, der fungerer som overløbssikring. Klager har observeret gruset vand i åen efter regnskyl, hvilket efter klagers opfattelse stammer fra nedsivet grus og sand i søen, der er ledt videre.

Klager har desuden anført, at Halsnæs Kommunes grundlag for vurderingen af, at § 3-søen ikke bliver påvirket i forbindelse med projektet, ikke fremgår af afgørelsen. Videre har klager anført, at kommunen har udeladt at inddrage relevante kendte oplysninger om projektets indvirkning på § 3-søen i projektområdet i både anlægs- og driftsfasen, herunder risikoen for påvirkning og tilstandsændringer af søen som følge af sand eller utilsigtet dræning, kloakering, mindre vandtilførsel og oliespild. Hertil har klager anført, at der har været en dræning af søen i forbindelse med grundvandssænkningen.

Herudover har klager anført, at Halsnæs Kommunes vurdering af projektets karakteristika og placering er utilstrækkelig, ligesom der mangler en vurdering i screeningsafgørelsen af det naturlige miljøes bæreevne, herunder særligt i forhold til miljøvurderingslovens bilag 6, pkt. 2, litra a), b), c) iii, c) v og c) viii. Hertil har klager anført, at det ikke fremgår af screeningsafgørelsen, at projektområdet inden etablering fremstår som et rekreativt område, der er tæt bevokset med træer og buske. Der er ikke taget udgangspunkt i de faktiske forhold før etableringen af projektet i 2021/2022 ved screeningsafgørelsen, men de faktiske forhold i 2023. Derudover er det klagers opfattelse, at projektområdet er beplantet med skov i miljøvurderingslovens forstand, og at kommunen dermed fejlagtigt har lagt til grund, at der er tale om et areal med opvækst af buskads og

ynge træer. Hertil har klager anført, at bygherre i ansøgningsmaterialet ikke har nogen bemærkninger til, om projektet forudsætter rydning af skov.

Klager har anført, at Halsnæs Kommunes screeningsafgørelse alene angår omlægning af regn- og spildevandsledningen og dermed ikke det samlede byggeprojekt, selvom forsyningsledningerne er en integreret del af byggeprojektet. Hertil har klager anført, at grundvandssænkningen ikke kun omhandler omlægning af forsyningsledninger over 120 m, men at det omhandler en meget længere strækning. Det er klagers opfattelse, at afgørelsen er i strid med VVM-direktivets forbud mod salamimetoden, og klager har henvist til EU-Domstolens sag C-463/20.[9] Klager har desuden henvist til Miljø- og Fødevarerklagenævnets sagsnr. 21/06250 og MAD 2021.110.

Klager har desuden anført en række betragtninger om kommunens screeningsafgørelse vedrørende rækkehusbebyggelsen i området.

2.5 Halsnæs Kommunes bemærkninger til klagen

Halsnæs Kommune har den 10. april 2024 til klagen bl.a. bemærket, at kommunen altid inddrager diverse henvendelser, bemærkninger mv. uanset om disse sker uopfordret eller i forbindelse med høringer. Kommunen mener ikke, at påstanden om, at kommunen ikke har inddraget relevant viden, er rigtig.

Herudover har Halsnæs Kommune bemærket, at det er kommunens vurdering, at forsyningsledningerne ikke vil medføre en tilstandsændring af den § 3-beskyttede sø, og at projektet derfor ikke forudsætter dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Videre har kommunen bemærket, at søen ved et uheld blev kortvarigt drænet i forbindelse med den midlertidige grundvandssænkning. Dræningen var utilsigtet og varede ca. 3-4 dage, hvorefter vandstanden blev reetableret. Kommunen henviser i den forbindelse til, at der i screeningsafgørelsen er foretaget en vurdering af, om en midlertidig sænkning af grundvandstilstanden forudsætter en dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3. Kommunen har gjort bygherre opmærksom på, at der ikke må udledes i søen.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle Halsnæs Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt i forhold til påvirkning af natur.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af truffne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en lovlig afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

3.2.2 Halsnæs Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt i forhold til påvirkning af natur

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og arten og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Det følger af miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, at bygherren skal indgive en skriftlig ansøgning, jf. § 18, om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2. Bygherrens ansøgning om screeningsafgørelse kan efter § 19, stk. 3, indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det forudsættes, at oplysninger fremgår på det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsendes af bygherren. Oplysningerne kan afspejle indholdet af de justeringer i projektet, som bygherren i sin udformning af projektet har forudsat. Det er således ikke foranstaltninger, som den

kompetente VVM-myndighed kan stille som vilkår for en afgørelse om ikke miljøvurderingspligt.[10]

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.[11] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.[12] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt.

En screeningsafgørelse er ikke en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes, og den erstatter derfor ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet.

Halsnæs Kommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om midlertidig grundvandssænkning samt flytning af to forsyningsledninger og har vurderet, at projektet ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvorfor Halsnæs Kommune har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på baggrund af sagens oplysninger, at Halsnæs Kommune har fastsat et vilkår i screeningsafgørelsen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det fremgår af kommunens afgørelse, at vandstanden i søen løbende skal overvåges, og at sugespidsene skal ledes til søen, hvis grundvandssænkningen medfører sænkning af vandspejlet. Der er således ikke tale om en justering af projektet, men en fastsat overvågningsforanstaltning.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har desuden lagt vægt på, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse, og at der derfor ikke kan stilles vilkår til projektet heri. Stilles der vilkår i en screeningsafgørelse, forskydes grænsen for, hvornår det konkrete projekt kan have en væsentlig indvirkning på miljøet. Viser der sig et behov for at stille vilkår i den konkrete screeningsafgørelse med henblik på at holde det konkrete projekt under grænsen for en væsentlig indvirkning på miljøet, vil der i stedet skulle træffes afgørelse om miljøvurderingspligt. Efter nævnets opfattelse er det en forudsætning for at fastsætte vilkår efter miljøvurderingsloven, at det sker på baggrund af en miljøkonsekvensrapport udarbejdet efter lovens § 20.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at grundvandssænkningen samt de to forsyningsledninger er etableret. Hertil bemærker nævnet, at selvom det er Halsnæs Kommunes vurdering, at den midlertidige sænkning af grundvandsspejlet ikke har medført en skade på miljøet, skal kravene i miljøvurderingsloven være opfyldt, hvorfor forholdet ikke kan føre til et andet resultat.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Halsnæs Kommunes afgørelse af 15. november 2023 om, at midlertidig grundvandssænkning samt flytning af to forsyningsledninger på matr. nr. [Matrikelnummer 1], ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Sagsnr.: 23/14744.

[5] Sagsnr.: 22/17360.

[6] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[7] EU-Domstolens afgørelse af 12. april 2018 i sag C-323/17.

[8] EU-Domstolens afgørelse af 15. juni 2023 i sag C-721/21.

[9] EU-Domstolens afgørelse af 24. februar 2022 i sag C-463/20.

[10] Forslag nr. 147 til Lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016, de specielle bemærkninger til § 19.

[11] Forslag nr. 147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016, de specielle bemærkninger til § 22.

[12] Vejledning nr. 9093 af 21. februar 2024 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), Konkrete projekter, afsnit 4.5.3. Screeningsafgørelsen.

Lovområder:

Miljøvurdering af konkrete projekter